

Szerkesztőségi Iroda:

Rimaszombat, Losonezi-utca 24. sz. a. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bérmentlen levelek nem fogadtatnak el.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASÁRNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:

R.-szombat, Losonezi-utca 24. sz. **Rábely Miklós** könyvnyomdájában. — Ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetési pénz-, hirdetmény-, nyiltér- és felszólamlások.

Hirdetési díj:

Egy négy hasábos petitorsérfogata 5 kr.
Bélyegdíj: minden beiktatás után 30 kr.

Nyiltér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont” kiadó-hivatala Rimaszombat Losonezi-utca 24. sz., nemkülönben minden hazai postahivatal. — Az előfizetéseket legzélszerűbben postautalvány útján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csupán a kiadó-hivatal vesz fel.

A magyarság terjesztése. *)

II.

A mult évi legújabb népszámlálási statisztika talán ránk nézve részrehajló igazsággal mégis megdöbbentő csekély számban tünteti fel a magyar elemnek hazánkban tíz éven át való szaporodását. Ez a szám a tizezret kevéssel haladja meg. Tíz év alatt tehát ennyit szaporodtunk, pedig tíz év előtt még csak három év alatt a magyar kormány tán féltékenységből vagy loyaltásból, vagy mert az újjászervezés nagy munkájával volt elfoglalva, mitsem tett a magyar nyelv terjesztésére; akkor még német volt kereskedelem és közlekedés egészen; magyar nyelv nem volt kötelezett tantárgy, még az abszolút német uralom hatása meglátszott törvénykezésnél, igazságszolgáltatásban, iskolában, társadalomban, s tán majd minden nyilvános intézménynél.

Azóta nagyot fordultak a viszonyok, a nemzeti szellemnek meg kellett volna erősödni, mert sok tétetett annak elérhetésére. Behozták a magyar nyelv kötelezett tanítását a népiskolákban is, magyarosították a vasutat és kereskedelmet, a hírlapok és szépirodalom terjesztése által az olvasási kedvet ébresztették. Tíz év alatt egy új generáció nőtt fel, melynek magyarnak kéne lenni, és mégis a magyarság nem szaporodott, mert ha tekintetbe vesszük az e célra tett országos intézkedéseket, ily csekély számot, tizezret szaporodásnak nem mondhatunk. Sőt ellenkezőleg, inkább kevesbedésnek mondhatnók.

Avagy nem hallunk-e napról-napra ijesztő híreket az ország vegyes ajku vidékeiről, hogy itt meg ott egy-egy község egészen elszorodott, eloláhosodott, eltótosodott. Magában a Szepességben, melynek lakói pedig igaz magyar érzellemmel bírnak, látjuk-e hogy a magyarság terjed? Tán egyes nagyobb városokat kivéve, hol a középiskolák ma-

*) Lásd lapunk 2-ik számát.

Szerk.

T Á R C Z A.

Az első légyott.

Hogy esörög, esattog az a kicsiny varrógép. Mintha sűrű fátyol tapadna kerekére, alig látod néha egy-egy külőjét, s az a vékony tüske egészen összefert az ide s tova ugráló, zizegő vászonnal, melyen oly szemfényvesztő sebességgel huzogatja a tarka barázdákat. — Két picziny lábacskika izeg-mozog a esodás alkotmány vastalpain, s azokat az érthetetlen arabesket, parányi kövér kacskók rózsás ujjai igazgatják. — Neki pirult kedves arez hajlik a készülő munka fölé, és fontos tekintettel vizsgálják esillogó szemei az életre hívott alakokat.

— Istenem már ismét elhibáztam! — duzzognak most a felbigyesztett szép ajkak, míg kezeeskéi haragosan mélyednek bele az ártatlan patyolat redőibe.

— Kegyed ma nagyon szórakozott kisasszony, nem tudom mi oka lehet e rendkívüliségnek?

— Igen komoly a hang — susogja a megszólitott szomszédnője — a Madame haragszik. Lesz Erzsike mit hallgatnia.

— Boesánat asszonyom — rebeg a kis vétkes, lesütve fejcskékét — rögtön kiigazitom.

— Igen, ilyesekre pazarolni a drága időt; nem elég, hogy egy félórával ugys elkésztet a délután?

Szegény Erzsike ugy szivére vette ezt a dorgálást, hogy könyesepp tolakodott ábrándos szép szeméibe, s olyan megindítóan remegett szírványán. — De hát mit is tehetett ő róla, hogy a varróba jövet elejtette munkáját az uton, és az az udvarias fiatal ember, ki ismét kezébe adta, olyan esinos és olyan bőbeszédű volt. — Ezt ugyan csak ő tudta egyedül, de társnői nem. El is gondolta magában ugy félhangosan: Mintha a Madame soha se lett volna fiatal!

Nagy titok nyomta azt a kis szivecskét. Magának se merte bevallani, s annyszor rászoritotta két kezét a zörgő gép mellett, hogy valamikép ki ne surranjon belőle. — Mintha bizony az a két kis ezukorhabooska erős őrizet volna ott! Messze jár gondolata, a távot keresi méléző tekintete, s ugy elmerül a felhőtlen ég ama kis foltjának szemléletébe, mely az ablaküvegen át mosolyog be, s melynek azurjárt oly híven tükrözi le az ives szemöldök alatt tévedező két fénybogárka.

Lázás sietséggel fejtenek és tűznek ismét a vékony

gyar ifjai némi hatással vannak nyelvünk megkedveltetésére, mindenütt tősgyökeres német kultúra virágozik. De nézzünk körül megyénkben! Magyar városaink tőszomszédságában fekvő községek nem egészen tótok-e most is mint évtizedek előtt? Itt van Rimaszombat mellett Tamásfala, s az egész felső Rima-völgy, behatott-e ide a magyar nemzeti szellem és nyelv az alkotmányos magyar világban? Annyira hatott, hogy a pánszláv agitátorok bujtoztatása folytán a közönyösségből valóságos magyarfalu gyűlölet lett, s az eltótosodás mindinkább tért szorít magának. Találkozunk e községek mindenikében jó hangzásu magyar nevekkkel, melyeknek tulajdonosai most egy szót sem értenek másképp mint tótul, pedig apáik tiszta magyarok valának; sőt vannak községek, melyek határozottan tótosodnak, leginkább házasságok által, ugy, hogy a magyar em'er tót leányt vesz nőül s gyermekeik már tótul beszélnek. Igy lett a Csetnek-völgyben egy magyar ajku faluból majdnem teljesen tót. De nem csak mi vagyunk ily Gömörben. Ily állapotok, sőt kedvezőtlenebbek vannak az ország igen sok vidékén, a hol nem tisztán magyarok lagnak nagy területen.

Történelmileg rég igazolt igazság, hogy a magyar faj nem bir beolvasztó erővel, de nagyon könnyen olvad be más nemzetiségekbe. Pedig ha így van a dolog, akkor nagy chronologiai pontossággal lehet kiszámítani, hogy minden nagyobb megváradkodtatás nélkül a legbékésebb fejlődés mellett is mennyi ideig maradhat fenn a világ szinpadán a maroknyi magyar nemzet.

E kéréllhetetlen enyészeti proccessus megakadályozása van bizva a művelt magyar társadalomra. Ez is nemzeti életkérdés, azért nagy és kitartó munka kell hozzá; de bizonyára siker fogja koronázni, ha minden ember, ki e hazát szereti, közvetve és közvetlenül minden tehetségével a végcél felé fog törekedni. A kezdeményezés meg van. A Sárosmege által kiküldött százas bizottság

ujjaeskák, s a nagy fali órát is szerencsétlen néha egy-két lopva oda vetett pillantás komor magányában. — Oly lassan halad az a lomha idő, mintha két délutánt ragasztottak volna egymás hegyibe. Aztán a Madame is roskedvű, máskor legalább el-elzengenek egy-egy dalt a kedves munkások, kikre oly borzasztó ez a megparancsolt esendbenlét. Pereg is a Madame ajkairól a figyelmeztetések hosszú sora a kis szófogatlanokra, kik, mint zümmögő méhecskék döngieselnek folyton.

Már a lámpákat is meggyújtják s még sines itt az a várva várt hat óra. Nagyot kondul a libegő lángra borított üveggarang s Erzsike megrezzenve emeli föl türelmetlen tekintetét, mialatt megkönyebbült sohaj röppen el ajkairól. Végre! ah, de hiszen ez nem az óra volt. Jaj, mikor lesz vége e borzasztó állapotnak, kezére hajta ismét fejét s picziny ujjai lázas futamokban szökdelnek égő arezának besüppedő báronyán.

— Erzi kisasszony ismét nem dolgozik, csak nincs valami letörteni való arezán?

— Asszonyom! . . . s összeszorítja szájaeskáját a megbántott kis galamb, míg kezei egy gomolylyá gyűrt kendőt emelnek könnyes szeméikhez.

— Hidd meg Emma, ezzel az Erzsivel ma valami rendkívüli történhetett — sugja a barna Boriska a mindig mosolygó Emmának, kire, melleleg mondvá, mindig kíséző vár a ház kapujában, s ki, épen ez egyszerű oknál fogva, szintén ellátogat olykor a szeglet tik-takkoló urához szemének egy-egy sugarával.

— Lehet Boriska, hogy találkozott valakivel.

— Ah, mit gondolsz!

— Nos, mi esudálni valót lelsz ebben? hiszen téged is láttalak tegnap egy fiatal férfi karján.

— Engem? a . . . a . . . az nem le . . .

— Szedjék össze munkájokat a kisasszonyok!

Valahára! Milyen sürgős-forgás, hogy megerednek azok a pörgő nyelvecskék. Minő kedvesen esengnek azok az eddig elfojtott, de ugy látszik összegyűjtött kacazajok. — Hol az én kalapom? — Ez az enyim. — Mit keressz még? — Isten veled! — Jó éjt. — Forró ölelések, mint-ha legalább is tizenkét hónapra válának meg egymástól és nem ugyanannyi órára. — Egy-egy jelentős kacintás azokkal a veszedelmes szép szemekkel, melyek anyyi szívet elolvasztanak tüzpillantásaikkal.

Bánó József elnöklete alatt a magyarosítás terjesztésére megindult mozgalom irányelveit kifejté, kiterjesztette az e célra alakuló társulat alapszabályait s válaszolt azokra a kérdésekre is, hogy mily eszközökkel érheti el célját e társulat. Számos pontban fejté ki a bizottság ebbeli nézeteit, s legelső sorban oda nyilatkozik, hogy a nagy nemzeti munka sikerére legjobb hatással leend az ilyenmü társulatoknak mentül nagyobb kiterjesztése, különösen oly megyékben, hol a magyarság határa van s más nemzetiség kezdődik. Kormány, társulatok, iskolák, intézetek, papok, tanítók, magánosok, kereskedők stb. mind felszólítandók, hogy a magyarosító társulatok lelkes tagjai legyenek. A kormány tartsa szent kötelességének anyagilag segíteni e társulatokat, — melyek egy központi magyar nemzeti ligának mintegy tagjai lesznek. A mozgalomnak ott kell legnagyobb mérvben kifejtetni, hol — mint már említők — a magyarság végződik, tehát a hol a munkásságot közvetlenül lehet kifejteni. Erre nézve Sárosmege felhívást intéz a megyékhez. Ezek közt van Gömörmege is.

Vajjon lesz-e férfi e megyében ki e valóban magasztos nemzeti mozgalom élére álland, s lesz-e a megyében anyyi hazafiasság, hogy magaevá teszi az ügyet? Nem kételkedünk benne, hogy igen!

A községi bíraskodás.

A folyó év elsejével egy rakás új törvény lépett életbe. Melyik válik majd be? a jövő fogja megmutatni: méltón lehet azonban tartani, hogy az életbe léptetett törvények egy némelyikével ugy járunk, mint az 1877. évi XXII. t. cizikkel, melyet köznyelven bagatell törvénynek neveznek.

A perlekedésre utalt közönség várva-várta a bagatell törvény revizióját, sőt sokan örömmel vették volna, ha ezen törvény az élők sorából végkép kitorültek volna. S a midőn e perrendtartás módosított és egy egészen új, a végrehajtást szabályozó törvény szentesített, a bagatell eljárás érintetlenül hagyott.

A bagatell törvénynek ezélja lenne az 1832/6. XX.

— Elkísérjelek-e Erzsikém? — kérde a barna Boriska részvétellel az elmúlt délután áldozatát, a kedves „piczikét”, mint a társnők hívták a szép szőke leányt.

— Köszönöm — felelt zavartan Erzsike — nem megyek mindjárt haza, s így kérlek, ne fúradj miattam.

— Ugy! . . . nos hát jó mulatást.

Hosszu lámpasor esillog a nyüzsgő ut két oldalán, s a távol vörhenyes fényében eleven langkigyóvá foly össze világuk. — Pazar sugározónt szórnak a tündöklő kirakatok a jürő talajára. Kocsik árja robog, dübörög a faburkolaton, s vezetők figyelmeztető kiáltása vegyül a különféle árusok egyhangu danájába. Végig füttyöl néha a tél bucsudala is a térs helyen, s zengzete igen érzékenyen hat a járőkelőkre. Valódi fülbemászó ének.

Erzsike is szorosra huzta gömbölyded vállai körül a bő köpenyt s keztüis kezeeskéit zsebei mélyébe rejté el. Még most is fülében esengett a Boriska gunyos bucsuja. Bizonyosan tud az a leány valamit. De hogyan? hiszen senki sem látta őt azzal a . . . jaj, hogy is merje kimondani! — fi-a-tal fér-fi-val. Ugy hullámszaknak a kék ruhaderék redői, az alatt ugy piheg ifju kebele, s azon belől — istenem mi lehet az? oly hevesen zakatol valami. Az a mosolygó kedves arez olyan halavány most, majd meg elgyújtja a pir, ajka, az a fésző rózsabimbó, ugy remeg, s a szép szemek — két csillag a derült égen — most félénk, téveteget tekintetűek.

Mindenki reá, csak ő reá néz. — Tudják, bizonyosan tudják azok a kíváncsi emberek, hogy hová siet a félénk kis leány. Megáll a sétatér kapujánál. Egész teste remeg, egy sohaj tör ki kebléből, ujjai köpenye gombján dobognak, egyet köhint, de csak ugy esendesen . . . maga is, alig hallja. — Istenem! s a fásorba tévé picziny lábacskáit és irtózat! azok az apró jószágok oly zajos ismerkedést tartanak a homokszemecekkkel.

Egy férfi-alak közelg az ut másik végéről. — Ő az, ő az, bizonyosan tudja. Belőlől sugja valami. Minden véro arezába szökik.

— Jó estét kedves kisasszony!

— Jó estét! — S félve nyújtja kis kezeeskéit annak a fiatalnak, kit oly boldoggá tett most.

— Oly szerencsésnek érzem magamat kedves kisasszony, hogy beváltotta ígretét.

Motto: „Hegedülnek, szépen muzsikálnak, Jó kedve van az egész világnak, Ugrádoznak — járják a bolondját. Eu nem tudom, hanem csak úgy mondják.“

Mondják bizony és csak úgy esalognak a Róth Simon és Náray J. A. nyomdából kikerült táncz-, tárgysorsjáték, tombola, zene, szavaltat s ki tudná elszámolni még mi mindenfélével egybe és összekötött, nyilvános, zártkörű, ismerkedési, társasestély és tánczvigalmakra való meghívók, melyek a vöröskereszt-egylet, a gymnasiumi ifjusági segélyező-egylet, az önkéntes tüzoltó-egylet, s az általános ipartársulat részéről íróasztalomon fekszenek, s a közügy és humanus intézmények támogatása, s ezzel kapcsolatban a jótékony gyakorlatok hívják fel, hogy minden egyeslet életelt ad magáról és törekszik feladata s maga elébe kitűzött czéljainak megfelelni.

Hogy Losonez a harmadik világáros. — különben higye a ki akarja — azt gyakran s többektől hallottam már, de azért sem Páris, sem London, de még csak Bécs se. Itt a Fremdenblatt hirdetési rovata feltűnő, nagy és vastag betűkkel az egész farsangon át, naponként közölheti „ob selon“, ob Regea, täglich Ball beim Sperr“ és jótállok érte, lesz is közönsége; nálunk azonban nem úgy áll a dolog. Mi korántsem vagyunk annyian, hogy mindig és mindenhol részt vehessünk és ha az akarat talán meg is volna minden jót, szépet és nemest támogatni, a legtöbb esetben nem engedi meg az erszény, már pedig ha minden egyet mulatságban — a mint azt elvárják, — részt kellene venni, bizony esinas összegeeskére menne a forint után kiadott forintok száma.

Miudezt eskias azért hozom fel, hogy talán kevesebb is elég lett volna a jóból; mért a ki sokat markol, keveset szorit, azt tudja a példabeszéd. Meglehet, sőt határozottan állíthatom, hogy ha kevesebb Losonezon az e farsangi mulatságok száma, nemesak látogatottabb, de jövedelmezőbb is fog lenni kettő, mint négy vagy öt.

Mit mondok őt? Hiszen maga a helyben állomásozó 25-dik sorszred tisztikara*) négy estélyt rendez, még pedig január 25. február 11 és 25 napján és marcius 11. Igen ám; csak hogy ezen estélyek rendezői a szó szoros értelmében gavallérok, meghívóikon a „jegyek előre válthatók“, „belépti díj“ szokásos záradék nem találtatik; ők vendégeik szórakozása és mulattatására elkövetnek mindent a nélkül, hogy igénybe vennék a meghívottak pénzértékeit.

Való igaz, hogy jótékony és társadalmi czélokra, úgy mint az érintett lovagias tisztikar teendő, mulatságokat rendezni nem lehet; de a nevezett egyeslet részéről, az e tekintben eddig követett eljárás nem egészen helyeselhető.

A vöröskereszt-egylet f. n. 14-én végbement társas estélye költségeinek fedezésére példánul házról-házra gyűjtések eszközöltettek; a gymnasiumi ifjusági segélyező-egyeslet február 1-én tárgysorsjátékkal egybekötött tánczvigalmára nyereménytárgyak adakozására történt felhívás; majd az iparos ifjusági önképző és segélyező-egyletének zászlójára való adakozásra szólított fel két esinos polgárnő. S mind ez akkor és azután történt, midőn az óvoda növendékeinek felállított karácsonyfára küldött adományokat, a szegény gyermekek és munkaképtelen aggok felruházására és segélyezésére tett kiadásainkat a kiadási naplóba sem jegyeztük. A folytatást az estélyekre való belépti díj és mellékletek képezik, tessék már most egy családapának ha neje és leányával részt akar venni, ezek öltözékét és egyéb kellekeit, még ha magok otthon készítik is, — felszámítani.

Ugy látszik, még mindég azon időket éljük, melyekben a közadakozás igénybe vétele nélkül semmi sem jöhöt létre. Erre azt jegyezhetné meg valaki, különösen pedig ama társas estély és bálbizottsági gyűjtő-tagok: a kinek nem tetszik, ne adjon semmit. A ki nem adhat, úgy sem ad, talán felszem keresik. De hányan vagyunk, magamat sem veszem ki, — kik szivesen és örömmel járulnak fillérekkel egy vagy másik czélra, jöhöhet gyakran nehezen esik; azonban ha a felhívások és gyűjtések nap-nap után, s oly sürűen jönnek egymásután, mint az utóbbi időben itt Losonezon, bizony unalmassá vagy terhére válik az, a legjobb indulatu s készségesen adakozóra nézve is. Sokaknál pedig megvan az a hiúság, hogy a nálánál jobb modu és vagyonosabb adakozók mögött nem akarnak maradni, s ha saját megrovíditésükkel és hátrányukra is, versenyeznek azokkal, csupán csak azért, hogy, nevék az aláírás iven, hasonló összeggel válják feltűnővé. Vannak azonban esetek arra is, hol a felszólítottaknak oly megjegyzés kíséretében nyujtatik át a gyűjtő iv: „50 krt el se fogadnak, a legkevesebb egy forint.“ Tessék ehhez szállani.

Hogy miért s kinek az érdekében szellőztetem mindezeket s épen akkor, mikor az önkéntes tüzoltó-egylet tombolával párosult s ma tartandó társas-estélyre folynak mindenféle az előkészületek, — biz én azt egy hirtelen megmondani nem tudnám. De, valamint Aesopus minden meséje végén olvasható az abból kifolyó tanulság úgy: az elmondottakból is, ki, ki, saját viszonyaihoz képest vonjon magának megfelelő következtetést.

És ennek tulajdonitsa tisztelt Szerkesztő ur, hogy a fenn irt jellege három első sorát tekinteten kívül hagyva, az e farsangi első társasestély, melynek különben csak a neve volt az — többiben pedig oly tánczvigalom vagy bál lett belöle, melynek csak is a reggeli 6 óra vetett véget, — részletes leírásába nem boesátkozom; a mennyiben, mint a fennebbiekblöl meg is győződhetett, részemről, nem épen az egy éjen át zene és tánczból álló multság és szórakozás lebegett szemem előtt, hanem inkább annak, illetöleg a még következőeknek, mily uton és eszközökkel szokásos létesítése és kivitele. De hát sebak. A hatás, mindig vissza hatást von maga után: előbb-később bekövetkezik majd az az idő is, mikor minden egyeslet befogja látni, hogy ne oly gyakran és ne oly sürűn támaszkodjék egy és ugyan azon közönség lelkesedésére és támogatására, hanem saját ereje és emberiségéből is tegyen már valamit.

A folyó hó 18-án tartott városi közgyűlésen Losonez város 1848. és 1849-iki korszakának megírására 50 darab arany pályadíj tüzett ki. Örömet és készséggel jegyzem fel ezt; noha még szivesebben vettem volna, ha a városi közgyűlés nem csupán ezen két év történetének megírására tüz ki pályadíjat, hanem az általam már egy alkalommal indítványozott Losonez városa hely- és történetreji monographiájának megírását határozza el. Egy előre azonban ennyi is jó.

*) Ugy halljuk, hogy e sorszred is parancsot kapott az elindulásra Dalmaeziába. Szerk.

S ez alkalommal tudósításon befejezésül, még egy másik irodalmi jelentőségű eseményt is kell regisztrálnom.

A mult esütörtökön egy hete jelent meg a „Losonezi phönix“*) című s Kovács Sándor ügyvéd által szerkesztett új hetilap első száma, még pedig minden előleges hirdetés és előfizetésre felhívás nélkül, minek következtében most már két helyi lapunk van: a „Losonez és vidéke“ és a „Losonezi phönix.“ t-5.

A hét története.

F. hó 25-ik napján a magyar országgyűlés a költségvetési vitát befejezte s a kormány előterjesztése 73 szótöbbséggel a részleges tárgyalás alapjául elfogadtatott. Az occupált tartományban kiütött lázadás mind komolyabb mervet ölt. Több ezred mozgósítottat, s a budai tábortó kórház is leküldetett, sőt a rendkívüli körülmények szükségessé tették a delegatio összehívását mely f. hó 28-án kezdte meg a tanácskozást. A lázadást illetöleg kitünt, hogy az régóta készűl s tetemes segélyben részesült a pánszláv agitátorok részéről, s Moszkvából 1880. jan. 1-től minden évnegyedben 5000 rubel vándorolt Vjemesics Lázárnak, a mozgalom egyik vezetőjének kezéhez, ki a még fel nem használt 1200 rubellel szerencsésen megszökött. Az ez által ütött rést úgy látszik, helyre pótolandja Miss Alice Hartley, egy fiatal angol hölgy, ki állítólag 10000 Napoleon d'ort ajánlott fel, — magánbosszúból — a felkelés segélyére.

Hírek és vegyesek.

— **Meghívás.** A rimaszombati közs. elemi fi-iskolában a félévi vizsgálatok a következő rendben fognak megtartatni: Jan. 30-án d. e. 9 órától hit- és erkölestanból, d. u. 2 órától I-ső osztály. Jan. 31-én d. e. 9 órától II-ik osztály, d. u. 2 órától III-ik osztály. Február 1-én d. e. 8 órától IV. V. VI-ik osztály vizsgája, melyre a m. t. szölöket, valamint a tanügybarátokat teljes tisztelettel meghívja — Rimaszombat, 1881. jan. 27-én. Az igazgatóság.

— **Styller Gyula** losonezi gyakorló ügyvéd aljarásbíróvá lön Tornallyára kinevezve.

Jungrelsz Márton rimaszombati rabbi f. hó 22-én reggeli 3 órakor meghalt. Bővebb adatok hiányában csak röviden emlékezhetünk meg róla. A boldogult még csak 29 éves volt és egy tekintélyes papi család tagja. Született Csésesen (Nógrádm.) hol atya szintén rabbi, őt leendő lelkészi hivatalra nagy gonddal nevelte, miután egyéb világi tanulmányait Pozsonyban végezte. — Általános kedvelt egyéniség vala s úgy tudományos műveltsége, mint hazafisága részére osztatlan tiszteletet biztosított. A magyar nyelvnek nemesak birtokában volt — mi az orthodoxoknál ritkaság — hanem irodalmi jártassága is ritkítja párját. A rimaszombati izr. hitközség annyi szep reményt kötött ez ifjú férfiúhoz, midőn ezelőtt 4 évvel oly fényes ünneppélylyel vezette kebelébe. Már ekkor tűnt föl értelmes szónoklata, elegans magyar kiejtése, hazafias gondolkozása. Mintegy két év óta kezdett beegeskedni a különben épnek látszott fiatal ember, baja esckhamar tüdővésznek bizonyult s ez oltá ki életét. Vigaszhatlan ifju nejeinek súlyos gyászában osztoznak mindazok, kik az elhunytat közelebről ismerték. Legyen könnyű neki a föld!

Honvéd lelkészek. A véderőröl szóló 1868. XI. t. ez. 39. §. alapján következő II. osztályu s. lelkészek helyeztetek át a közös hadsereg tartalékából az 51. (gömöri) m. honvédség szabadságot állományaiba; az I. csoportba Glósz Lajos és Gazdik Károly, a második csoportba Konez Károly.

— **Pál fordulása.** Mikor a naptáresimáló jan. 25-ik napját „Pálfordulásának“ keresztelte okvetlenül Rimaszombatra gondolt. Forogtunk is estétől reggelig Terhes Pál ref. lelkész ur vendégszerető házában annyian, hogy alig fértünk el. — Bizonyosan Glauf ag. ev. lelkész urhoz is befordultunk volna, ha nem tudjuk hogy családi körülményei a neveste megtartásában ez uttal gátolják. — Ezeket mielőbb fordítsa jobbra a gondviselés, hogy mindkét helyen sokszor foroghassunk még, mielőtt felfordulnánk!

— **Farsangi hírek:** Rimaszombatban febr. 5-ik napján lesz a „Polgári olvasókör“nek saját könyvtára javára rendezett tánczvigalma, — mely az eddigieknél fényesebbnek ígérkezik. A rendezőség ugyanis mindent elkövet, hogy a legnagyobb igényeket is lehetőleg kielégítse. — Ugyanitt febr. 19-ik napján lesz a koresolya-egylet bálja. Nagy-Rőczén a polgári-iskola ifjusági segély-egylet javára febr. hó 18-án rendezendő álarcos tánczvigalomra a meghívók másztéküldettek s úgy látszik, hogy ezen jótékonyczélú multság iránt az érdeklődés nagy. A vidék értelmisége helyes is eszelecszik, ha a szegény sorsu növendékek segélyezését kedélyesnek ígérkező álarcos multságával elősegítve maga is kedélyeseen mulat. Kik meghívóra számot tartanak s talán még nem kaptak volna, sziveskedjenek Felméri Albert polg. isk. tanárhoz fordulni, kitől meghívót kaphatni. A rosznyói önkéntes tüzoltó egyeslet bálja ma 28-án szombaton tartatik. Mint levelezőnk írja fényesnek és látogatottnak ígérkezett most is e mindég kedélyes és sikerült farsangi multság. (Hát a rszombati tüzoltók bálja mikor fog sikerülni?) — A tornallyai „társaskör“ könyvtára gyaratítása czéljából f. év február hó 11-én zártkörű tánczvigalmat rendez. — A losonezi általános ipartársulat febr. 4-én az ottani sörház helyiségeiben tánczezal egybekötött ismerkedési estélyt tart. — Feleden febr. 5-én lesz bál a népkönyvtár javára.

Losonezon e hó 25-én a katonai tisztikar által rendezett első hölgyestély igen fényesen sikerült.

— **A Miskolczi** kereskedelmi és iparkamra f. hó 30-ik d. u. 3 órakor Miskolezon saját helyiségében gyűlést tart, melynek tárgyai: 1. Elnöki előterjesztések. — 2. A nméltsgu földm., ipar- és kereskedelmi minister leirata, a szöszmérök átalakítása tárgyában. — 3. Ugyanannak a nyersbőr üzletre vonatkozó tözsdei jogszokások módosítása tárgyában. — 4. Ugyanannak leirata a hámosi kinestarti javak megfelelő értékesítése tárgyában benyujtott emlékiratára vonatkozólag. — 5. A kolozsvári kamara átirata az ipartörvény módosítása tárgyában. — 6. Ugyanannak átirata az iparos szakoktatás tárgyában tett felterjesztés tárgyában. — 7. Indítványok.

— **A csizmadia ifjusági bál.** Folyó hó 22-én tartotta a helybeli csizmadia ifjuság bálját; mit írjunk róla? Hol

*) Olvasa kéram a „Budapest“ mult keddi számában Darázs „karcolatát“? A szedő.

azon jól és nemesen gondolkozó és érző férfainkat, kik bajainkat, a nép életét, viszonyait teljesen ismerik, felkérjük: hogy lapunk hasábjain adjanak véleményt az iránt, hogy és miképen lehetne a községi bíraskodást helyesen és czélszerűen szervezni? Különösen pedig az 1877. évi XXII. t. ez. kijavítható-e? és miképen? vagy pedig egy egészen új praktikus törvényvel helyettesítendő?

Pelsücz, január 25.

Élénk kis gyűlés — tárgyai inkább, mint egyéb körülményei által.

Fő és alkalmi tárgya úgy látszik a belügyi miniszterium leirata volt, melyben a megye közönségét értesíti, hogy Tornamegyéből hét község kiszakítva, megyénk területéhez kebeleztetett, és a törvény ez intézkedésének végrehajtása képen az átkebelezés foganatosítása körül szükséges intézkedések megtételére utasítja. A Tornamegyei bizottságnak azon tagjai, kik az átkebelezett községeket képviselik, nagyobb részben jelen voltak. Ezeket a közgyűlés melegen és testvéri hajlandósággal üdvözölte.

Közigazgatásilag és képviselő választási tekintetben az átkebelezett községek a rosznyói járáshoz és a rosznyói választókerülethez csatoltattak; közigazgatásilag csak a tavaszi rendes közgyűlésén fognak beosztatni. Iratok és értekek átvételére bizottság küldetett ki. A megyei bizottsági tagok száma tizenkettővel — kik közül 5 virilis, 7 választott, — szaporodott.

A belügyi minisztérium azon rendelete, melyben a székhely kérdésében döntő határozatra hívja fel a megye közönségét érdemleges tárgyalásra, a közelebbi rendes közgyűlésnek tartotta fel.

Budapest, Arad kir. városok és Sárosmege körirata a Lendl-Göczel ügyben már nem gyujtott; Pestmege — a fumei kérdést tárgyzó — köriratának tárgyalásánál H. L. mondott szépen átgondolt és történelmi adatokkal bőségesen illusztrált beszédet, mely figyelmes hallgatóságra talált ugyan, de nagyrészen kárba ment a miatt, hogy a szónok hangja nem szolgált a tárgyzhoz méltó erővel és üdöséggel.

Sárosmegeének a hadmentességi díj mérséklésére, Mosonmegeének a kir. adóhivataloknál letétbe helyezendő árvás pénzek átviteli bizonyítványainak bélyeg mentességére vonatkozó felirata pártolásra talált.

A vereskereszt egyeslet ügye örvedetesen halad. Törvényhatóságunk 100 frttal járul az alaphoz; gyűjtésekből 31 gyűjtő iven aláíratott eddig és befizettetett 1026 forint 45 iv még kint van; további gyűjtések elrendeltettek; a megyei egyleti bizottság később fog megalakitatni.

Sajnálkozását fejezte ki a közgyűlés a felett, hogy a kir. vallás- és közoktatás-ügyi miniszterium felhívásának, a Budapestten felállított közép ipartanodán ösztöndíj alapítására szolgálható vagyonnal nem rendelkezhetvén, eleget nem tehet. Jbli. szbirák és városi polgármesterek feladata lesz, egyesektől, vagyonosabb községektől, gyáraktól és nagyiparosoktól e czélra adományokat gyűjteni.

A központi névmagyarosító társaság körirata is szbirák és polgármesterek buzgóságára bizatott.

Felirat intézése rendeltetett a kir. vallás- és közoktatásügyi miniszteriumhoz a rszombati jbeli szbiró jelentése folytán, miszerint vegyes házasságból született gyermek törvényellenesen kereszteltetett és jegyeztetett anyakönyvbe kath. pap által.

Olvastatott a kir. belügyi miniszterium leirata, mely megengedi, a megyei központi árvaszéknél napidíjas előadó alkalmaztassék.

Azon tervét, mely közelebb terjesztetett fel a kir. belügyi miniszterium elfogadta, a megyei kórház építése tehát e tavaszon már megkezdhető. A közgyűlés felhatalmazta az alispánt, hogy az építésnél szükséges fuvarok és napszám pótlására a rimaszombatvidéki községek közmunkáját használatba vegye.

Következtek még a községi és magánügyek, és a közgyűlés azon tudattal oszlott szét, hogy a következő közgyűlésnek inkább csak előkészítette, de korántsem végezte munkáját.

Átugrottam jegyzeteim néhány sorát.

A megyei házipénztár költségvetése a királyi belügyi miniszterium által 69130 frtban állapított meg. A közgyűlés feliratilag fogja kérni a 3-ik aljegyző alkalmazásának engedélyezését és ezen jegyzői fizetés póttulványozását.

Szbirák és polgármesterek a szent István szoborra is fognak gyűjtést eszközölni.

A megyei központi árvaszék pénzkezelési szabályrendelete azzal a kérelemmel fog a kir. belügyi miniszteriumhoz felterjesztetni, hogy a futó tételt képező összegeknek a kir. adóhivatalhoz letéteményezése ne tekintessék kötelezőnek, a kir. adóhivatalok utasíttassanak a letétek átvételére.

Ezzel ezuttal kimerítettem.

kezdjük? A legeredetibb egyöntetű polgári multság volt, minden feszély nélkül, úgy a rendezőség mint a résztvevők díeseret érdemelnek. — folyt a tánc kivilágos kivirradtig. Mind a mellett, hogy a rendezőség tőle telhetőleg igyekezett vendégeit ellátni. 33 frt tiszta jövedelem jött be, s még e csekély összegből is 17 frt 50 krt juttattak a helybeli prot. gymnasiumnak. Köszönet érte!

— **A megszáros-bál** rendező-bizottságától egy ezafolatot vettünk, melyben tagadják, hogy ők a kapitánysághoz írásban beadott kérvényükben a természet jótékonyezélu bábra kérték volna. Ezt megengedjük, de akkor a rendezőség azon tagjait vegyék elő, kik hivatalos, nyilvános és magánhelveken előre hirdették, hogy báljukat jótékonyezéllra tartandják. Ugy hisszük nálunk, ha alkalmunk van mulatságra, nem kell léppel fogni a madarat.

Gömöri Ede sőresarnokában minden szombaton zeneestélyt tart Rácz János zenekara. Fölvívjuk rá a szórakozni vágyókat.

Figyelmeztetésül. Megyénk több községéből intézték hozzánk azon kérdést, hogy mennyi ideig lesznek még érvényesek a régi öt forintos bankjegyek? mert sok helyen lelketlen üzerek 10, 20 sőt 50 kr. levonásával váltják be a néptől azon ürügy alatt, hogy már kivonattak a forgalomból. — Tisztelettel tudatjuk, hogy a folyó év végeig esonkítatlanul érvényben maradnak a régi öt forintosok, s felkérjük azokat, hikknek hasonló üzelmekről tudomásuk van, hogy a nép e szípolvainak nevét velünk tudassák, hogy mi is átadhassuk őket a közmegvetésnek s reakjuk a királyi ügyészség figyelmét felhívassuk.

Tűz. F. hó 24-én a cserenesényi-utczában a 25. sz. a. ház állítólagos gyújtás következtében kigyuladt, mely a gyors segély folytán hamar el lett oltva. Az oltásnál meggyőződünk a felől, hogy erővel és bátorsággal rendelkezünk s ha ezeket a rendszeres oltáshoz begyakorolnók, bizonyára hason esetekben a nagyobb szerencsétlenségnek szádrésznyi kárral valónk képeket elejét venni. — Mint tudjuk a tűzoltó testület feltartására a 3%-os adó engedélyezve van, mi késlelteti tehát annak felállítását? vagy talán a szalmatűznek utolsó szikrája is kialudt az illető vezérferfiakban?

Szomorú kilátások. Gazdáink általánosan panaszkodnak az enyhe és száraz tél ellen, mert a mint bennünket értesítenek, a gabona majdnem teljesen kiveszett, sőt Hangony környékén egész táblákat, melyek rozsral voltak bevetve, újra kell szantani és bevetni.

Lapunkban többször felszólaltunk bizonyos üzlet ellen, melynek helyiségeiben nap-nap után tiltott kártyajátékok folynak. — Mint örömmel értesülünk, az ügy a járásbíró-ság előtt van, s így tudjuk, hogy az illetők méltó jutalmukat elnyerendik.

Kávé-behozatal. Fiumébe 1881-ben közvetlenül Braziliából 3 vitorlás hajón 660,000 kgr. kávét hoztak, gőz-sőkön Nagy-Britannián át 345240 klg. Keletindióból és Jávából Trieszten át 122402 klg., összesen 1.127,642 klg.

A villamos világítás hatása a szemre teljesen ártatlan s minden káros következés nélkül ép oly könnyen megszokható mint a nap fénye. Ezt bizonyítja dr. Juvalt, kit a francia közegészségügyi társulat e kérdés tanulmányozásával megbízott, mivelhogy a tudósok évek óta villamos lámpa mellett buvárkodnak.

— **A tavaszi időjárás** — úgy látszik — egész Európában általános. Night szigetről és Bughtonból jelentik, hogy a mezei virágok teljes virágokban pompáznak. London vidékén is oly enyhe az idő, hogy a fák mind kihajtottak. Déli Angliában egészen olaszországi tél van, a hóvirágok (Galanthus nivalis) elepték a réteket, a rózsatövek apró zöld leveleiket kidugták; a mezők olyanok, mintha zöld szőnyeggel volnának bevonva. A levegőben pacsirta dala hangzik és a hurok rigó széles jó kedvében fütörész. Közép Németországban az erdőkben szintén megindult az élet a fák gyügyeinek és minden azt mutatja, hogy vége a télnek farsang közepén. Trieszt vidékén a nap oly erősen süt, hogy a vegetáció ritka erővel indult neki az új életnek. Budapesten is számtalan embert lehet látni könnyű tavaszi felöltöben; ritka nap van, hogy a hőmérő egy-két fok hideget mutatna. Nálunk e hónapban nyolcz napon át még reggel is a 0 föltött állott 1—3 fokkal, a nap folyamában majdnem állandón: csak 15—18-án szállott alá a 0 alá 4—5 fokkal. A barometer folytonosan emelkedve egész a 29"-ig szállt fel. Csak meg ne bánjuk ezt a korai tavaszt!

— **Kivándorlás Amerikába** A mult évben 1900 tót atyánkfia indult el a hamburgi kikötőből New-Yorkba. E napokban is 200 kivándorlás érkezett oda részint megyénk-ből, részint Arva-, Liptó- és Abaujmegyéből. Ennyi munka kéz nagy veszteség az országra annyival inkább, mert a kivándorlók ott többnyire elzülnek. New-yorki tudósítónk is írja, hogy a szertelen kivándorlásnak álljuk útját, nehogy azok, kik a könnyebb megélhetés reményében a hazai földet elhagyva új hazát mennek keresni, keserűen csalódnak s a jobbél helyett a még nagyobb nyomort találják fel. Mindazoknak tehát, kik a néppel közelebbi érintkezésbe állanak (papok, tanítók, jegyzők stb.) ószintén ajánljuk eme hazánkfianak ama figyelmeztetését, „hogy télire és téli időben Amerikába ne jöjjen senki, mert itt a legnagyobb nyomornak lenne kitéve. Ha azonban mégis valakinek épen kedve volna idegen földön szerencsét próbálni, az jöjjen tavaszkor, midőn a mezei munkálatok kezdődnek. Továbbá, nehogy az ügynökök rábeszélésére hallgassanak, hanem uti jegyeiket a hamburgi vagy brémai főügynökségben vegyék, hol meg nem csalatnak, de még pénzüket se váltsákbe utközben, mert az csak veszteséggel történik.“ Világosítsuk föl tehát e viszonyokról a szegény népet! Egyéb iránt legjobb itthon!

Rövid hírek: Karl Ritter Hrticzka v. laden a neve ama férfinak, ki b. Marx helyébe a bécsi rendőrség vezetésével lett megbizva. — **Dr. Neewald** bécsi polgármester is beadta lemondását. — **Wright** nevű angolnak Londonban oly gyémántos gyűrű került birtokába, mely századok előtt a hindosztán uralkodó kinstárába tartozott. A gyémántba „O Ali“ művésziesen persa módrta van bevésvé. — **Angyeli** új szerb patriarcha beigtatása nagy ünnepéllal ment végbe. — **Gyümölcs-kivitelünk** — mint a „Nép kertésze“ jelenti — ez évben majdnem megkét-szereződött. A legtöbb gyümölcs Németországba, Angliába, éjsz. Franeziaországba, Svájcba, Oroszországba, sőt Ausztriába szállított. Örvedetes! — **Budapest VII.** kerülete „Erzsébet-város“ nevet nyert. — **Kertbeny Károly**, ki a

magyar irodalomnak külföldön való megismertetésére annyit tett, mint kivüle senki, f. hó 23-án d. u. 2 órakor az üllő-uti egyetemi kórházban meghalt. — **Sárospatakon** az „Erdélyi-önképző“ társulat Erdélyi János költőnk s a főiskola egykori tanárának emlékeztetésére ünnepet tartott. Kun Pál elnök tartotta a beszédet. — **A Duna fenekén** a paksi „imsósi“ zátony déli részén egy holdnyi területű kolosszális várépítmény bukkant ki a Duna alacsony vizállása folytán. **Forintos bankjegyeket** is újakat kapunk a nyáron. Csak-nem olyan nagyok lesznek, mint a mostaniak s kiállításuk olyan lesz, mint az ötforintosoké. — **London** lakossága a legújabb népszámlálás szerint 3.489.530 lélekből áll. **Hantken Miksa**, a magyar földtani intézet igazgatója a budapesti tudomány-egyetemen az őslénytan (palacontologia) új tanszékére neveztetett ki.

CSARNOK.

Teréz.

Achard Amadástól. Forlította: Sárkány Imre.

(Folytatás.)

Lubner asszony eltakará arcát.

— De mit kíván ön, mit tegyek? Kérdé Gérard. Ha valamiben javára lehetek, rendelkezék velem.

Meggyeztek abban, hogy Gérard ismét elmegy a parkba s ha Teréz ismét kérni fogja, hogy látogassa meg kertjében, el fog oda jönni. Gérard megígérte, hogy tévedéséről nem fogja őt felvilágosítani s mindent úgy fog tenni, mintha Rudolf lenne.

Lubner asszony utasításokat adott neki, melyek szerint Rudolf szerepét játszhatta. Azzal bucsút vettek egymástól.

Ugyanaz nap, midőn találkoztak, Teréz azzal fogadta Gérardot, hogy várta őt kertjében. — Egyedül lesznék, mondá, senki sem fog látni. Ne féljen semmitől.

Gérard megígérte, hogy elmegy s 7 órára csakugyan megjelent.

Teréz laka élő sövényvel volt körül véve, mint valami falusi ház. A város szélén fekvődvén szép kilátást nyújtott; fala fehér rózsá-diszítványokkal. Midőn Gérard megjelent, Teréz épen titokszera álmából ocsúdott fel. Élénken karjába fűződvé egy jászmin bokor felé vonta őt, hol egymás mellé ültek.

— Egy óra mulva felkel a hold, szölt Teréz, akkor csokoládét iszunk és zenét játszunk.

S tapsolt kezével, mint kis gyermek s nézte Gérardot.

— Tehát szeret? folytató; én önre gondoltam, mikor e kék szalagokat felvettem.

Teréz azon hölgyek közé tartozott, kiknek szépségét a kalap csökkentette. Fedetlen fővel bájló volt: minden mozdulatában különös kellem nyilvánult. Gérardra sem maradt ez hatás nélkül s valóban igen esinosnak és elragadó-nak találta őt. Szellemében volt valami eredetiség, a mi társalgását igen vonzóvá tette; nem lehetett semmi zavart észrevenni nála, de oly dolgokban, melyek az álmok és sejtelmek körébe tartoznak, oly lelkesedést mutatott, mely szelleme üdeségét tüntette elő. S ilyen kérdésekben makacs-nak mutatta magát.

— Oh hány-szor láttam önt, mielőtt feltaláltam! mondá Gérardnak. Azon nap hajnalán, mikor először intettem, megjelent álmomban; nem voltam hát meglepetve mikor találkoztunk.

Azt óhajtottá, hogy beszélje el neki utazását. Lubner asszony utasításai alapján ezt nehézség nélkül teljesíthette, de midőn végzé, Teréz közbeszólt:

— Ön nem beszél Uj-Orléansról. Nem volt ott? Gérard egy perezig zavarban volt.

— Igen, voltam, felelt aztán.

Egy pereznői esend lón, mialatt Gérard ügyes feleletet keresett.

— Megvan! kiáltott ekkor Teréz; ön nem végezte azt, a miért elutazott . . . sohasem tudhattuk, mely országban van.

Ezalatt Teréz szalagjait ránczolgató össze, majd az ég felé tekintett, mintha azon titkos hazát kereste volna, a hová barátja útját intézte. Gérard félt, nehogy elméjének egy fényugara megvilágítsa előtte az igazságot, de a feltűnő fényes hold az ifjú lány gondolatait másra irányzá. Egyszerre felugrott ülő helyéről.

— Nemde megígértem önnek! kiáltott. Ime beteljesült! S magával ragadva Gérardot egy kis dombra vezeté, honnan a fényes gözben fűdő mezőre nyílt kilátás s lábához ülve az ifju térdére hajtá fejét gyermekei naivsággal.

Az így megkezdett látogatások ismétlődtek. Gérard végtelen gyönyört érzett e kedves leány társaságában, kinek szelleme lassan, de végtelen kellemmel fejlett ki a lepel alól, melybe a bánat és nyugalom egy időre elfőde. Nem tudá megmondani, vajjon szereti-e, vagy csak a könnyörület vezeté őt a zöld kapuhoz. De nem sürgette többé ügyét s szívesen hagyta nagynénje örökségének kibonyolíthatatlan fonalat még jobban összezavarni. Midőn este szállására tért, eszébe jutott néha, hogyan fog végződni ezen kaland; de nem érezve magában erőt Nagy Sándorként ketté metszeni a csomót, elaludt s nem gondolt többé reá.

Lubner asszony is nyugtalankodott e találkozás miatt, melyet a véletlen oly bizalmassá tett. Mi lesz következménye?! Azonban az öröm, derű, élénkség, mely az élet szel-lője által előidézve Teréz arcán ragyogott, oly eredmények voltak, melyek elhallgatták az ész szavát. Megfőssza-e Teréz e memyei vigasztól?

Teréz jól értett a zenéhez; esténként, midőn szél vagy esső akadályozták, hogy kertjében maradjon, gyakran zongorájához ült, Mozart sonatáit játszotta vagy Schubert dalait énekelte. Ilyenkor mindig sürű könnyzapor hullt szeméből. Különösen az „Isten veled“ dal, melyet Rudolf elutazása óta nem énekelte, mely benyomást tett lelkére. Mindjárt az elején sirni kezdett s majd mindég félbe kellett szakítania. Egy nap, midőn sokat sirt, abba a kis lugasba menekült, a hol először fogadta Gérardot. Ez zavarban ment utána, Teréz leült s a csillagokat nézte. A szél hervadt jászmin leveleket szórt fejére. A könnyek szempillájára ragadtak.

— Miért sir? mi baja? kérdé Gérard.

— Nem tudom . . . Vannak napok, midőn szívem annyira tele van, hogy meg kell hasadnia!

— Hiányt érez valamiben? kérdé Gérard.

— Nem, de olyan vagyok, mint aki valamit vár . . . de mit? . . . magam sem tudom; csakhogy nem jön és én fuladozom. Ön nem tapasztalja ezt soha?

— Oh igen, felelt Gérard, de csak midőn nem vagyok boldog. Ön tehát boldogtalan?

— Nem. A boldogság, melyet ön nekem szerzett, elég és mégis vannak dolgok, melyeket nem tudok képzelni. Ez ön előtt különösnek látszik, nemde? Ön engem tán jobban megért, mint önmagam. En önt látom, önt felismerem s nekem mégis úgy látszik, hogy két Rudolf van, ön és egy másik, a kit nem látok többé.

Gérard nem tartóztathatta magát, hogy ne remegjen.

— Igen, folytató Teréz határozott hangon, arczvonásai ugyanazok, de kifejezése nem az. Ha szemem bezárom, hangja szívemnek mit sem mond; az ő hangja álmomból is felébresztene . . . Ugy tetszik, mintha mindíg őt hallanám . . . hangja minden éjjel fülembé eseng.

Gérard egy szóval megmagyarázhatta volna Teréznek e titkot, de érezte, hogy ezt nem szabad tennie.

Teréz néhány perezig hallgatott fejét kezére támasztva. Gérard nem mert álmódzásából felzavarni, de végre meghatottan hajolt rá s ajkával érinté haját.

— Ön oly jó! szólt Teréz felemelve nyílt homlokát. Látom, hogy a mit mondtam, önnek fájdalmat okoz, de ne féljen semmit barátom, én önt teljes szívemből szeretem.

— En is szeretem önt! felelt Gérard.

Teréz szomorúan rázta fejét.

— Oh de nem egészen egyenlőn . . . az ön szívében semmi sínes, a mi hasonlítana ahhoz, a mi az enyém-ben van.

S hirtelen leoldott egyet a kék szalagok közül, melyek mellén lebegtek, azt egy keeses mozdulattal ujja körül esavará.

— Fogja e szalagot! folytató. Sokkal könnyebb lenne megváltoztatni e színt, a kéket vörösre s a vöröset zöldre, mint engem megváltoztatni a szerelemben.

E szó Gérardra mint villanyszikra hatott; akarata ellenére átkaroló Terézt s szívéhez ölelé őt.

Teréz felmosolygott; Gérard vállára hajtá homlokát s lehunyta szemeit. Jól van, suttogá, álmos vagyok, aludni szeretnék.

Gérard megnyitá karjait, s egy fivér tiszta tekintetű veté Terézre, ki nővére álma felett örködik.

(Folyt. köv.)

Szerkesztői üzenetek.

L. G. Ugy-e hogy akad itt-ott valami? Köszönet s továbbra is kérelem!

P. G. Meghallgatódik-e?

K. L. Bizony nagyon vártuk péntekre. A jövő számba jöjjen valami.

B. J-ö. H-s I-r. Bizony tán befagyott a kalamáris.

A. Gy. Ön így dalol:

„Emberek csak aztát mondom
Most nektek:
A költőnek ti kalapot
Vegyetek!”

Bizony mi nem vesszük sem önnek, sem ön előtt.

Ny. E. New-York. Köszönjük. A lap megy.

Piaczi árak: Rimaszombat, 1882. január hó 28-án tartott hetivásár alkalmával a gabonanemek és kapásnövények következőleg jegyeztettek:

	hectoliterenkint métermázsánkint	
Buza	9.65	9.50 . . 11.60 11.30
Feles	7.60	7.— . . 8.— 7.50
Rozs	6.65	6.— . . 8.— 7.50
Arpa	5.50	5.— . . 6.— 5.80
Zab	2.50	2.35 . . 6.00 5.50
Kukoricza	6.—	5.85
Bab	12.00	9.00
Kása	14.00	12.00
Burgonya	3.—	2.80
Széna, kötött	—.—	1.95
Takarmány szalma	—.—	0.50
Alom-szalma	—.—	0.40
Zsúp-szalma	—.—	1.10

Felelős szerkesztő s laptulajdonos: **Pető Porubszki Pál.**

H I R D E T É S E K.

Meghívás.

A nagy-rőczei kölesönös segély-szövetket **f. év február hó 2-ik napján**, délutáni két órakor az alapszabályokban kitűzött ügyek tárgyalása czéljából, tulajdon helyiségeiben tartandó közgyűlésre összes jogosított tagjait tisztelettel meghívja.

Nagy-Rőczen, 1882-ik év jan. 14.

Hlavács Sámuel, elnök.

Értesítés.

Van szerencsém a t. gazdaközönséget értesíteni, miszerint a legalkalmasabb aranka-tisztító-gépen által rostált, igen jó minőségű

vörös virágu lóhermaggal

rendelkezem, Ára — serkei lakásomon — métermázsánkint 60 forint o. é.

Kivánságra mustirával szívesen szolgál

Fáy Barnabás, földbirtokos.